ONURLA YAŞAMAK Naci Konyar
Tarih: 26.12.2004 Saat: 21:04
Konu: TASOVA HABER

ONURLA YAŞAMAK Naci Konyar

Onur; insanı insan yapan bir değerin ifadesidir. Eski tabirle, şeref, izzet-i nefis, vakar gibi kelimelerin bu günki kullanılan karşılığıdır.

Fertlerin olduğu gibi toplumun ve ulusun hayatında da onur bilincinin değeri, o toplumun ya da ulusumuzun bu gününü ve de geleceğini belirler.

Biz millet olarak onurla ilgili tecrübeler yaşamış bir tarihi geçmişe sahibizdir.

Osmanlının güçlü dönemlerinde ve güçsüz zamanla-rında ibret alınacak onurlu anıları vardır.

Atatürk'ün İzmir İktisat kongresinde örnek verdiği bir tarihi vaka onurla yadedilir.

Akdeniz'i bir Osmanlı denizine dönüştüren, gücü Hindistan'a dayanan Kanuni Sultan Süleyman'ın yeni Osmanlı'nın güçlü dönemlerinde, Osmanlı devletinin altında bir tüccar devlet olan Venedik ile bir ticari anlaşması söz konusu olduğunda Kanuni derhal reddeder anlaşma önerisini. Reddetmesinin gerekçesi ise bunun Osmanlı Devletinin onuruna aykırı olmasıdır. Kanuni'nin anlayışına göre, anlaşma ancak eşitler arasında, eşit konumlardaki uluslar arasında yapılabilir. Osmanlı devleti, himayesindeki Venedik'e bir takım ticari izinler verebilir o kadar. Anlaşma yanlıştır. Sonuçta o izinler Kanuni'nin dediği gibi verilir.

1932 yılında Birleşmiş Milletler üyeliği gündeme geldiğinde, dünyanın en büyük uluslararası topluluğuna Türkiye'nin katılması için yapılan öneri karşısında Gazi Mustafa Kemal şöyle diyordu:
"Başvurmayı düşünmüyoruz, fakat davet ederlerse katılırız."

Topluluk, "Başvurma zorunluluğu" uygulamaktan ilk kez vazgeçti ve 43 üyenin oy birliğiyle Türkiye'nin topluluğa davet edilmesine karar verdi.

Bu davet üzerine Türkiye Milletler Cemiyetine katılmayı kabul etti. Yıl 1932 idi...

İki tarihi vaka... Birinde anlaşma eşitler arasında, eşit konumdaki uluslar arasında olur diyen bir Osmanlı Padişahı Kanuni Sultan Süleyman...

Diğeri "Ancak davet edildiğimiz yere gideriz" diyen Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal...

Gerekçeleri devlet onuru...

Günümüzde şahiti olduğumuz, tarihte onurlu yerini alacağından şüphe duymadığımız böyle bir tarihi vakanın kahramanı ne yazıkki, bir devlet adamı değil Meçhul Ramazan Bakkal...

Avrupa Parlamentosu Başkanı Borrell, Svvisotel'de konferans verirken hepimizin yüreğinden geçen, bizleri ferahlatan sözler haykıran bir vatandaşımız...

"Sizin Diyarbakır'da ne işiniz var? Siz Bask'a gittiniz mi? Bask'ta konuştunuz mu da Diyarbakır'a gidiyorsunuz. Biz 5 bin yıldır Anadoludayız. Vatanseverler bu ülkeyi size böldürmeyecek. Avrupa Parlamentosu bahanesiyle Türkleri aptal yerine koyamazsınız. Ne işiniz var Diyarbakır'da, Denizli'de fakirler var. Bilecik'te fakirler var. Gitmeyin oraya, sizi bırakmayız."

Karen Fog analı bizans çocuklarının iki de bir müstemleke ülkesini teftiş edercesine Ankara'nın başkent olduğunu bilmezden gelerek, Diyarbakır'dan geçirmeye çalıştıkları Avrupa Birliği'nin sonu gelmez dayatmaları ulusal onurumuzu incitiyor...

Tam üyelik garantisi yok, serbest dolaşım hakkımız yok, mali yardım yok; Kıbrıs'ı tanı, Patrik ekümenliğini tanı, Ruhban okulunu aç, Kıbrıs'ı ver, Soykırımı kabul et, Ermeni sınırını aç...

Ne olur bizi AB'ye alın!

Sayın AĞAR'ın dediği gibi savaş mağlubu ülke muamelesi yapmaya başladılar. Bugünki ahvalimiz kurtuluş günlerinden daha mı kötü?.. O zaman milletimiz soruyor AB'ye girme yolunda yalvaran bir politika görüntüsü bu büyük millete, büyük devlete yakışıyor mu?.. Zorumuz ne!..

Davete icabet bizim kültürümüzün güzelliğidir...